

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
† Μνήμη τῆς Ἀγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον
Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

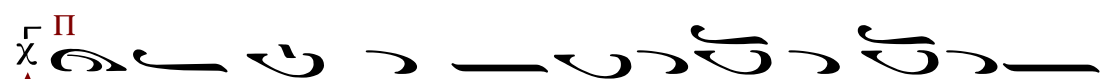
Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου Νυμφίου, τὰ μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἥς τὴν πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ, ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς ἀρυόμενοι.

Δόξα... Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι, Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Οἱ τὴν σὴν προ στα σι αν κε κτη με νοι Α
 χραν τε και ταις σαις ἰ κε σι ἰ αις των δει
 νω ων εκ λυ τρου με νοι τω σταυ ρω του υι ου
 σου εν παν τι φρου ρου με νοι κα τα χρε ος

σε παντες σε βω με γα λυ νο με ε εν π α

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Τόπος Κρανίου, Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· Δόξα σοι.

κ̣
λ̣
η̣
Το πος Κρα νι ι ου Πα ρα δει σος γε
κ̣
λ̣
η̣
γο νεν κ̣ μο νον γαρ ως ε πα γη το ξυ λον
ν'
η̣
του σταυ ρου ν' ευ θυς ε βλα στη σε τον βο
κ̣
λ̣
η̣
τρυν της ζω ης σε Σω τηρ κ̣ εις η μων ευ φρο
κ̣
λ̣
η̣
συ νην δο ξα σοι κ̣

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεῖς, τῆς κατάρας ἐρρύσω

τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

^κ_ρ Το ξυλον του σταυρου σου Σωτηριμων
του κοσμου α νε δειειχθη σωτηριον ^κ_ρ εν
αυτω γαρ βουλησει προσηλωθεις ^{γ'}_η της κα
ταρας ερρυυσωτους γηγενεις ^κ_ρ η
παντων ζωη Κυρι εδοξα σοι ^κ_ρ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἐν Σταυρῷ σε ὀρῶσα Χριστέ ἡ μήτηρ σου,
έκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον,
κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν·
Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς
κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων,
ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὥς οἶδε καὶ ὥς ηὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Στιχ. **Ὁ** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας σοῦ ἐκουσία βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτῆρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ὥς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε ἀεί, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

*Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Τὸν συνάναρχον Λόγον*

Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἰδοὺ πεπλήρουνται, ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρας εἴληφε· σὺ γὰρ ἐκὼν Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτώχευσας Χριστέ, καὶ κατεδέξω δι’ ἡμᾶς, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι· διὸ δοξάζομεν Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὥς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

^κ
^χ_q **Τ**α θαυματα των α γι ων σου Μαρ τυ
υ ρων τει χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη
σα με νος Χρι στε ο Θε ος ^κ_q ταις αυ των ι κε
σι αις βου λας ε θνων δι α σκε δα σον ^κ_q της βα

σι λει ας τα σκηπ τρα κρα ται ω ω σον ως μο

νοσα γα θο ος και φι λαν θρω πος xq

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Μεμυκότα σε κόρας, Υἱὲ παμφίλτατε,
ὀφθαλμοῖς καθορώσης, τὸ φῶς μου σβέννυται·
οὐδὲ γὰρ ἥλιον ὁρᾶν ὅλως ἀνέχομαι, ἥθελον
Λόγε τοὺς ἐμούς, ἐξορυχθῆναι ὀφθαλμούς,
σκοτίσθητι φῶς ἡλίου· ὁ γὰρ δούς σοι τὸ φῶς ἐν
λόγῳ, ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς κόρας ἔμυσε.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὡδὴ α΄ .

Ἦχος πλ. α΄

Ὁ Εἰρμός

Ἰππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον, ὕμνον ᾄδοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἀκαταληψία κατανοούμενον, σαρκωθέντα, καὶ κόσμῳ ἐμφανισθέντα σώματι, ξύλῳ ἀπηώρησε, βουληθέντα πάλαι, Ἑβραίων δῆμος παρανομώτατος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε τὴν καρποφόρον, Χριστέ σε ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου Ἑβραῖοι, Σταυροῦ μανέντες ὕψωσαν, τότε οἶνον ἔσταξας, εὐφροσύνης ἄπασαν, μέθην Λόγε κακῶν ἐξαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτε τὸν ἐκ γαστροῦ σου, τεχθέντα Κύριον, κατενόησας ξύλῳ ἀδίκως ἀνυψούμενον, Παρθένε ἐδάκρυσας, καὶ τούτου ὕμνησας ὄντως, τὴν ἄπειρον συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὡδὴ α΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰππον καὶ ἀναβάτην,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη τῆς θείας δόξης ἡ διανοίξασα, Παραδείσου τὴν πύλην, τῆς μετανοίας πύλας μοι, διάνοιξον δέομαι, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τοῦ ὑμνεῖν σε θεοχαρίτῳ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐστησας τοῦ θανάτου τὴν ρύμην, τέξασα τὸν ζωῆς, καὶ θανάτου δεσπύζοντα Πανάμωμε, αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τὰ νεκροῦντα πταίσματα, τὴν ψυχὴν μου στῆσαι, καὶ σῶσαί με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνην ἐκ γενεῶν σε, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἐξελέξατο Λόγος, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ σοῦ σεσωμάτῳ, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, διασώζων με μεσιτείαις σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πόκος καθάπερ ὄμβρον τὸν ἐπουράνιον, ἐπὶ σὲ κατελθόντα, κατεδέξω Πάναγνε· διὸ τὰ ὄμβρήματα, τῶν παθῶν μου ξήρανον, ἰκετεύω σε Μητροπάρθενε.

Ὁ Κανὼν τῆς Μυροφόρου,
Ὡδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλوناῖς, καὶ
φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θεϊκαῖς, τὴν
ἁμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡγίασέ σε Λόγος ὁ τοῦ Πατρός, πνευμάτων
κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς· ὧ
μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ παναγίου
πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Δόξα...

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ
ἁφθόνου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος
Δεσπότης ἁμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήραντας
ρεύματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὑμνοῦμέν
σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ,
προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων,
Θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ γ΄
Ἦχος πλ.α΄.
Ὁ Εἰρμός.

Ο πήξας ἐπ’ οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦσαι, καὶ παράδεισος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ Ληστής πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχεται, θνήσκεις Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδάμ ζωοῦται δέ. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαραίνεις τῆς ἁμαρτίας, φλόγα σταυρούμενος, Ἰησοῦ ἐν ξύλῳ δι’ ἀγαθότητα, λύεις τὴν ἀπάτην δεσμευθεὶς, γυμνούμενος ἐνδύεις, καταστολὴν δόξης τὸν ἄνθρωπον. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦσιν Ἀγγελικοί, χοροὶ σε Πανύμνητε, ἀσυγκρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσας· τέτοκας

Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί, τὸν ξύλῳ τὴν κατάραν, τὴν
ἐκ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν εὐλογίαν
πηγάσαντα.

Ὡδὴ γ΄

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος πλ.α΄.

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας, τραυματισθέντα με, τῷ ἐν σοὶ φαρμάκῳ ὅλον ὑγείωσον, καὶ τῆς συνεχούσης με Ἀγνή, ἀπάλλαξον ὀδύνης, τῶν ὀδυνῶν ἢ ἀπαλλάξασα, γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ μάτην τὴν ταπεινήν, καρδίαν μου θλίβοντες, καὶ ἐπιζητοῦντες τοῦ θανατῶσαί με, Δέσποινα ἀόρατοι ἐχθροί, τῇ σῇ καταβληθέντες, ἐπιστασία διαμένουσιν, ἄπρακτοι, αἰσχύνης πληρούμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναμάτων ζωοποιῶν με, πλήρωσον Δέσποινα, ἢ τὸ θεῖον ὕδωρ κόσμῳ πηγάσασα, τῶν ἀνομιῶν μου τοὺς δεινούς, ξηράνασα χειμάρρους, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ κύματα, θεία σου γαλήνη πραΰνουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρήλθον τὰ σκιωδῶς, τῷ νόμῳ τελούμενα· τὸν γὰρ νομοδότην Χριστὸν ἐκύησας, χάριν ἱλασμὸν καὶ φωτισμόν, ἡμῖν νομοθετοῦντα, καὶ τῆς κατάρας ἐξαιρούμενον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Τῆς Μυροφόρου.

Ἦχος πλ. δ' . Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον,
τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως, φύσιν
θεώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως
Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπείκουσα, θείοις
προστάγμασι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως,
ὄντως ἡξιώθης καὶ δόξης, τῆς θεώσεως, Μαρία
ἐνδοξε, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, δρόμοις τοῦ
κηρύγματος, ἐξαφανίσασα.

Δόξα...

Γεγηθυῖα τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ
ἐφθασας, πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν, Κόρη
Ἀνάστασιν· εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης
βοῶσα· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· χεῖρας κροτήσατε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Διασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς Πάναγνε,
σοῦ ἐκ τῶν πανάγων αἱμάτων, πλούτῳ
χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς
καταδίκης· ὃν ἀπαύστως αἶτησαι, σῶσαι τὴν
ποίμνην σου.

Ὡς γ', τῶν Ἁγίων

Ἕχτος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
 τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ
 ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα μόνε φιλόανθρωπε.

Ἰχθὺς ἁπλῶς —²

χ^M Γ
 ρ Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φου ρ γε
 Κυ ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη το ρ συ
 με στε ρε ω σον Δq εν τη α γα πη τη ση Δq των
 ε φε των η α κρο της των πι στων το στη
 ρι γ μα + μο νε φι λαν θρω πε ε ε ε ε ε
 ε

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ΄
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγω ὑπερβολῇ,
εὐσπλαγχνίας Μαρία Μαγδαληνῇ, σαφῶς ὡς
μαθήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας, καθορῶσα δὲ
τοῦτον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ
τεθέντα, ἐθρήνεις δακρύουσα· Ὅθεν σε τιμῶμεν,
καὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν, ἐν πίστει πανήγυριν,
Μυροφόρε ἀοίδιμε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν. *Σταυροθεοτοκίον*

Ἐν Σταυρῷ καθορῶσά σε Ἰησοῦ, ἡ
Παρθένος καὶ Μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα
δακρύουσα· Οἶμοι! Τέκνον γλυκύτατον, πῶς σε
ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων
παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι! Ὅμως ὡς
οἰκτίρμων, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεὲ
ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκὶ ὡς
ἠυδόκησας, ἵνα σου τὸ πλάσμα δεινῆς, ἐκ
δουλείας ῥύσῃ τοῦ ἀλάστορος. Διὸ ὑμνῶ σου
τὴν ἄκραν, Λόγε συγκατάβασιν.

Ὡδὴ στίχου τοῦ Μηναίου
 Ὡχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡχος λδ΄ — Γα

Ἰ λ α σ θ η τ ι μ ο ι Σ ω τ η ρ π ο λ λ α ι γ α ρ
 α ι α ν ο μ ι α ι μ ο υ κ α ι ἐ κ β υ θ ο υ τ ω ν κ α κ ω ν
 ἀ ν α γ α γ ε δ ε ο μ α ι π ρ ο ς σ ε γ α ρ ε β ο
 η σ α κ α ι ε π α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ὁ Θ ε ο ς
 τ η ς σ ω τ η ρ ι α ς μ ο υ ο υ ο υ ο υ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριάν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστός, ἀνύστακτον ἰδὼν σου, τῆς πίστεως τὸ ὄμμα, ἀγάπης τε τὸ φίλτρον, τὸ ἀναπόσπαστον σεμνή, πρώτη ἐμφανίζει ἐαυτὸν σοι, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημείου, ὥκιστα ἐλθούσῃ μετὰ μύρων, καὶ προσιούσῃ σὺν δάκρυσιν, τῷ ἀπροσπελάστῳ· καὶ αὐτός σοι ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος θείαν ἐνέργειαν δωρεῖται, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα ἀνόδου, ἐμφανίζει σοι βουλήν· καὶ πέμπει δέ σε, θεῖα εὐαγγέλια, τοῖς κατεπτηχόσι Μύσταις, τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. Διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν ἔχουσα παρρῆσίαν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στίχοι

Ἀφαῖς αὖλοις ἄπτεταί σου, Χριστέ μου,
Μή μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρία.
Δευτερίη Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Μαρκέλλης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ΄, τοῦ μηναίου

Ἦχος πλ. δ΄

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Ὑψων ^λα ^α — Γα

^λα ^α Αἰ νου ου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυ νου μεν τον Κυ ριον ^α
^λα ^Ν Ε πτα πλα σι ως κα μι νον ^να των Χαλ
 δαι αι ων ο τυ ραν νος ^ατοις θε ο σε βε
 σιν εμ μα νως ε ξε καυ σε ^αδυ να μει δε κρειτ το
^Πνι ⁺πε ρι σω θεν τας του ου τους ι δων ^ατω
 Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη α νε βο α ^α
 οι Παι δες ευ λο γει τε ^Ν ^Δ ^α I ε ρεις α νυ μνει
^ατε ^αλα ος υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας
 τους αι ω να α α ας ^α

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμωτέρα. Ἦχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

Ἦχος λδ Νη — Γα

Ἥ ^NΜε ^Γγα ^Nλυ ^Γνει ^Γη ^Γψυ ^Γχη ^Γμου ^Γτον ^ΓΚυ
 ρι ^Nον ^Γκαι ^Γη ^Γγαλ ^Γλι ^Γα ^Γσε ^Γτο ^Γπνευ ^Γμα
 μου ^Γε ^Γπι ^Γτω ^ΓΘε ^Γω ^Γτω ^ΓΣω ^Γτη ^Γρι ^Γμου ^Γ
 Ἥ ^Πτην ^Γτι ^Γμι ^Γω ^Γτε ^Γραν ^Γτων ^ΓΧε ^Γρου ^Γβιμ ^Γ
 και ⁺εν ^Γδο ^Πζο ^Γτε ^Γραν ^Γα ^Γσυ ^Γγκρι ^Γτως ^Γτων ^ΓΣε
 ρα ^Γφιμ ^Πτην ^Γα ^Γδι ^Γα ^Δφθο ^Γρως ^ΓΘε ^Γον ^ΓΛο
 γον ^Γτε ^Γκου ^Γσαν ^Γτην ^Γον ^Γτως ^ΓΘε ^Γο ^Γτο ^Γκον ^Γσε
 με ^Γγα ^Γλυ ^Γνο ^Γμεν ^Γ
 Ἥ ^ΓΟ ^Γτι ^Γε ^Γπε ^Γβλε ^Γψεν ^Γε ^Γπι ^Γτην ^Γτα
 πει ^Γνω ^Γσιν ^Γτης ^Γδου ^Γλης ^Γαυ ^Γτου ^Γι ^Γδου ^Γγαρ ^Γα

πο του νυν ^χ_Δ μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε

αι ^Γ

^Π_Γ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Γ_Γ

⁺ και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

^Γ_Γ ρα φιμ ^Π την α δι α φθο ρως ^Δ_Γ Θε ον Λο

γον τε κου σαν ^Γ την ον τως Θε ο το κον σε

^Γ με γα λυ νο μεν ^Γ

^χ_Γ ^Γ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος ^Γ και α γι ον το ο

^N_Γ νο μα αυ του ^Γ και το ε λε ος αυ του ^χ_Δ

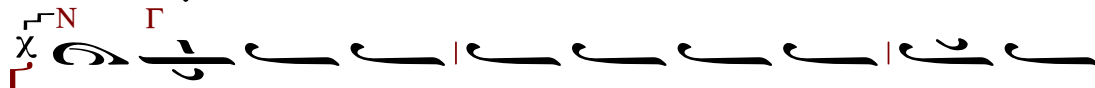
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε

νοις αυτον
 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 μεγαλυ νο μεν
 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη
 φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των
 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

 ρα φιμ^Γα^Πτην α δι α φθ^Δο ρως^Γ Θε ον Λο

 γον τε κουσαν^Γτην ον τως Θε ο το κον σε

 μεγαλυνομεν^Γ

 καθ^Γη λει δυναστας α πο θρονων

 και υ ψω σε τα πει νους^Γ πει νων τας ε νε

 πλη σεν α γα θων^Γ και πλου τουν τας ε ζα

 πε στει λε κενους^Γ

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Γ

 και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

 ρα φιμ^Γα^Πτην α δι α φθ^Δο ρως^Γ Θε ον Λο

 γον τε κουσαν^Γτην ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυνομεν
 Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του μνησθη ναι ε λε ους κα θως ε
 λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω
 Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε
 ως αι ω νος
 Ἡ Την Τι μι ω τε εραντων Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε εραν α συγ κρι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον σε
 μεγαλυνομεν

Ὡδὴ θ' . Ὡχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμός

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς
ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
γένονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
μεγαλύνουσιν

Ὡχος λ' α' — Γα

Ἐ ξέ στη ἐ πὶ τ ο ὔ τ ω ο ὁ ο ρ α ν ο ς
καὶ τῆς γῆς κα τε π λ α γ η τ α π ε ρ α τ α ὅ τ ι
Θ ε ο ς ὥ φ θ η τ ο ι ς ἀ ν θ ρ ω π ο ι ς σ ω μ α τ ι κ ῶ ς
καὶ ἡ γ α σ τ η ρ σ ο υ γ ε γ ο ν ε ν ε ὑ ρ υ χ ω
ρ ο τ ε ε ρ α τ ω ν ο ὁ ρ α ν ῶ ν δι ο σε
Θ ε ο τ ο κ ε Ἀ γ γ ε ε λ ω ν καὶ ἀ ν θ ρ ω π ω ν
τ α ξ ι α ρ χ ι α ι μ ε γ α λ υ ν ο υ σ ι ν

Ἦχος λδ —²

^χ
 Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως ^Δ μα
 κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ την α ει μα
 κα ριστον και πα να μω μη τον ^Δ και μη τε
 ρα του Θε ου η μων ^Γ την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ ^Γ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Γ την α δι α φθο
 ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ^Γ την ον τως Θε
 ο το κον σε μεγα λυ νο με ε ε εν ^Γ

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ
Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ
Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνη Θεομήτορι,
ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν σταυρωθέντα
Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων
ἐκ πόθου.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη παῶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Ὁρί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Ἀπόσπικα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα

Ἦχος π̣̣̣̣ Πα —⁹

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου, νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν, κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους φιλόανθρωπε.

^κ
^χ
⁹ **Κ**υ ρι ε ε πι Μω υ σε ως πο τε ε
του Προ φη η του μο νος ο τυ πος του σταυ
ρου σου δει κνυ με νος ε νι κα τους εχ θρους
σου ^χ
⁹ νυν δε αυ τον τον σταυ ρο ον σου κα τε
χον τες βο η θει αν αι του μεν ^χ
⁹ κρα τυ νον
την Εκ κλη σι αν σου και δω ρη σαι τοις βα σι
λε ευ σιν η μων ^ν
⁹ ως Κων σταν τι νω το τρο παι

ον ^{γ'}η δι α πλη η θος ε λε ε ους Φι λαν
θρωω πε ^χη

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ο Σταυρός σου Χριστέ, καὶ τοῦ Ἄδου κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἥνοιξεν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

^χη **Ο** Σταυ ρος σου Χρι στε και του Α αδου
κα τηρ γη σε το κρα α τος ^{γ'}η και το γε νος δι ε
ε σω σε των αν θρω πων ^χη και εκ φθο ρας τον

κο ο σμον ρυ σα με νος τω Λη στη τον Πα ρα
δει σον η νοι ξε ^κ ₉ ον προ σκυ νουν τες δο ζα ζο
με εν σε Σω τη ρε λε η σον η μα ας ^κ ₉

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἄσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

^κ ₉ **Θ**ι Α θλο φο ροι σου Κυ ρι ε τας
τα ξεις των Αγ γε λων μι μη σα με νοι ως α

σω μα τοι ταις βα σα α νοις ε νε καρ τε
 ρη σαν ^κμο νο λο γι στον ελ πι δα ε χο
 ον τες των ε πηγ γελ με νων α γα θων την α
 πο λαι σιν ^κταις αυ των πρε σβει ει αις Χρι στε ο
 Θε ος η μων την ει ρη νην δω ρησαι τω κο
 σμω ω σου και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
 λε ος ^κ

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἀμνόν σε Λόγε, ἡ Ἀμνάς καὶ Παρθένος,
 πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα· ὦ
 ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι τὸν
 τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; Μέγα σου Ὑιέ μου τὸ
 ἔλεος!

^κὩς α μνον σε Λο ο γε η Α μνα ας και Παρ

Θε νος ^κ₉ προς σφα γην χω ρουν τα κα θο ρω ω σα
 ε βο α ^κ₉ ω ξε νου τολ μη μα α τος πως α α
 α νο μοι σφατ του σι ^κ₉ τον τους αν θρω ω
 πους ζω ουν τα ^κ₉ με γα σου Υι ε ε μου το ε
 λε ο ο ο ^κ₉ ος ^κ₉

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου Νυμφίου, τὰ μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἥς τὴν πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ, ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς ἀρυόμενοι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

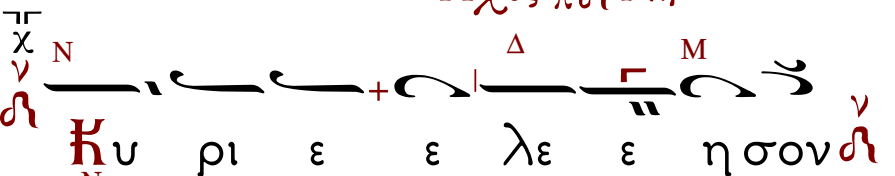
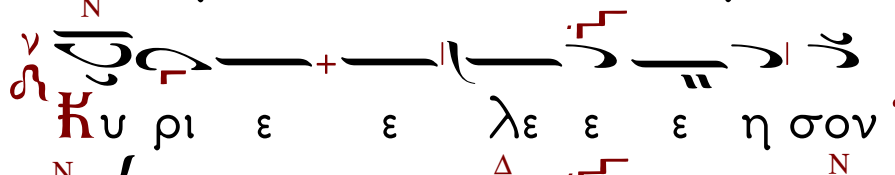
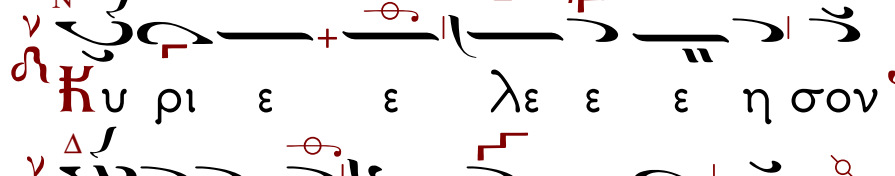
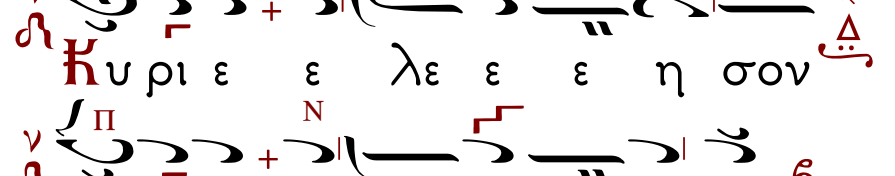
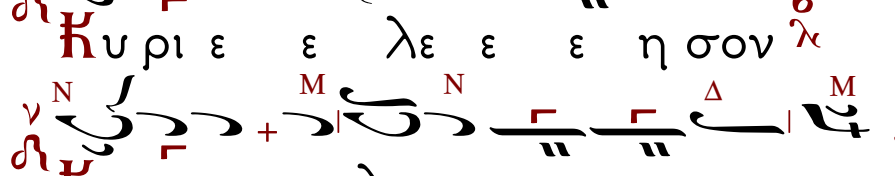
Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα $\text{—} \Delta$,

Ἀ α χ ρ α ν τ ε θ ε ο τ ο ο κ ε η ε ν ο υ
 ρ α ν ο ι ς ε υ λ ο γ η μ ε ε ν η κ α ι ε π ι γ η ς δ ο
 ξ ο λ ο γ ο υ μ ε ε ε ν η χ α ι ρ ε Ν υ μ φ η α ν υ μ φ ε υ
 τ ε ε ε π

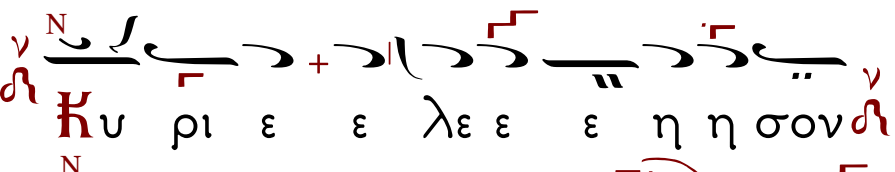
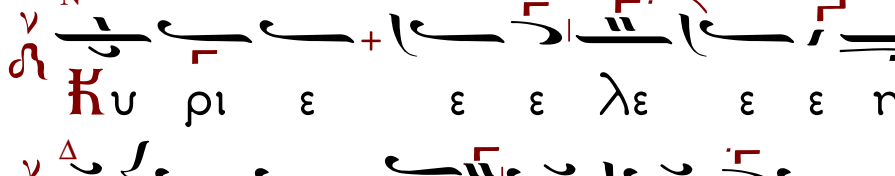
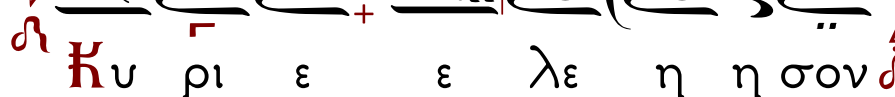
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

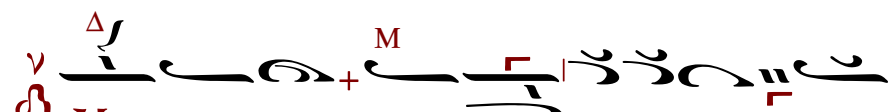
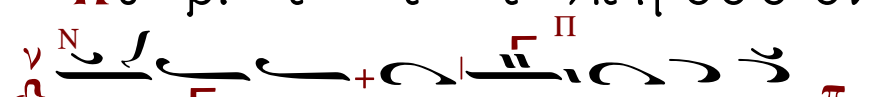
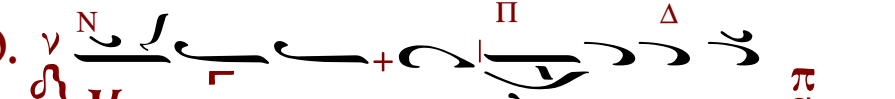
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δ'

μη ην

Σπχ. α' γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

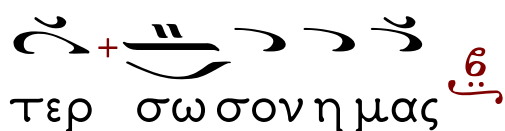
τερ σωσον ημας

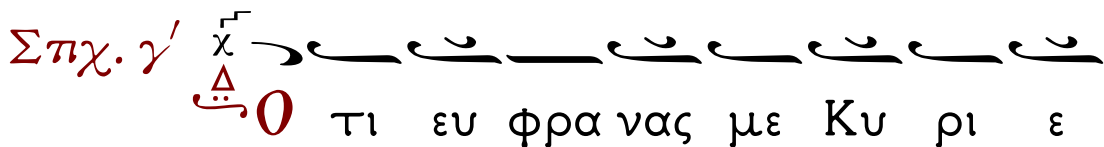
Σπχ. β' Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

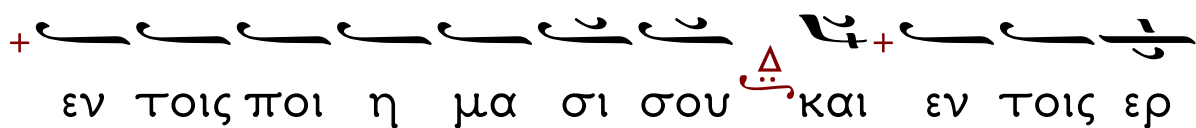
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

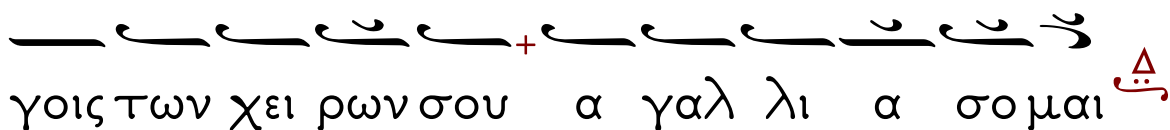
σου κα τα νυκτα

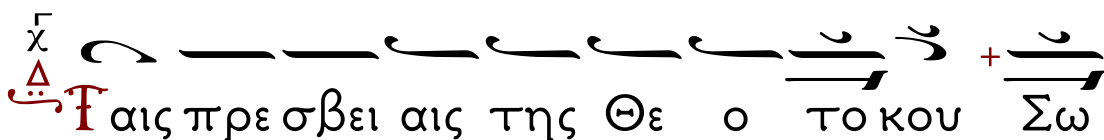
Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

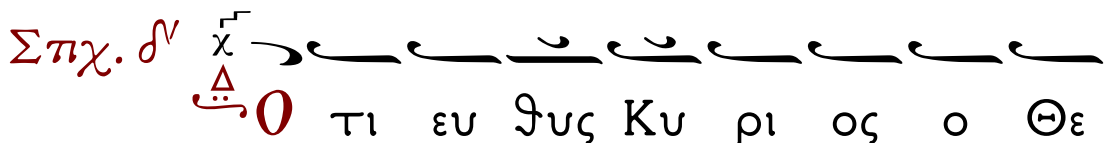
Σπχ. γ' τι ευφρανας με Κυριε

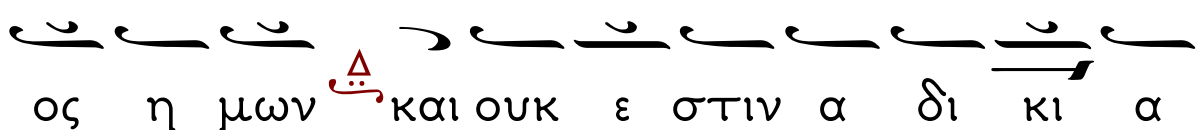
+ εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

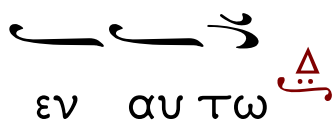
 γοις των χειρων σου αγαλλισομαι

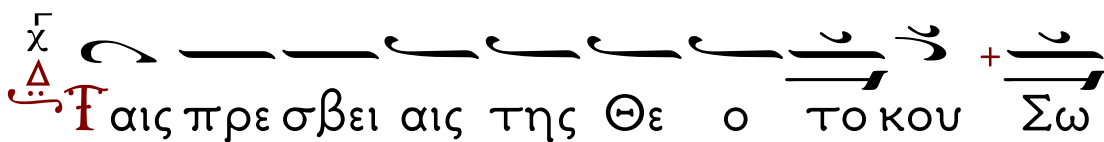
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω

 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δ'

Ἄμην

Σπχ. α' Ο Κύριος ἐβασιλευ

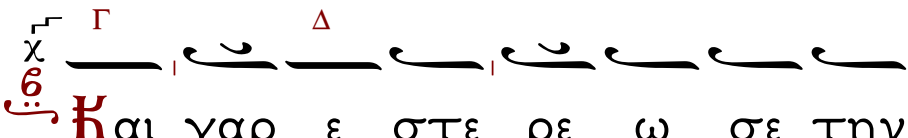
σεν ἐν πρεπείαν ἐνεδύσατο

ἐνεδύσατο Κύριος δυνάμιν καὶ

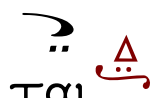
περιέζωσατο

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

μᾶς Κύριε

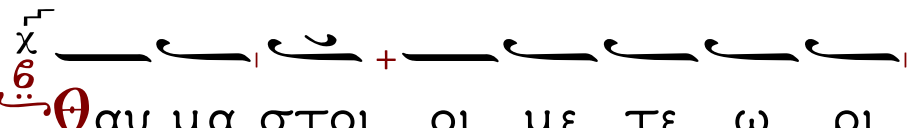
Σπχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

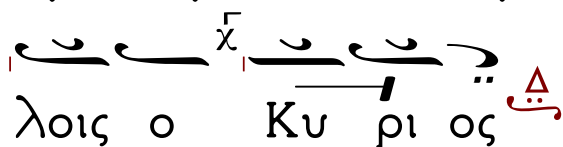
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

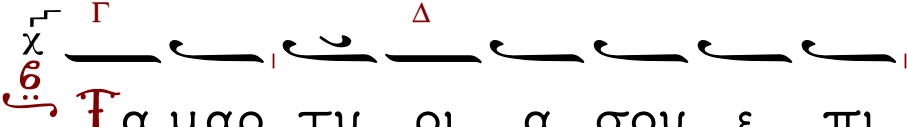
Σπχ. γ' **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σωσον η

μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

   ο
εν Α γι οis θαυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 και εν ψαλ
 μοis α λα λα ζω μεν αυ τω

   ο
Cω σον η μα αs Υι ε Θε ου

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ ^Α **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

^Α **Ε**ω σον η μα αs Υι ε Θε ου ^Α ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α ^χ α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
Ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λον τας
Σοι α λ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου Νυμφίου, τὰ
μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἧς τὴν
πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ,
ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς
ἀρυόμενοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

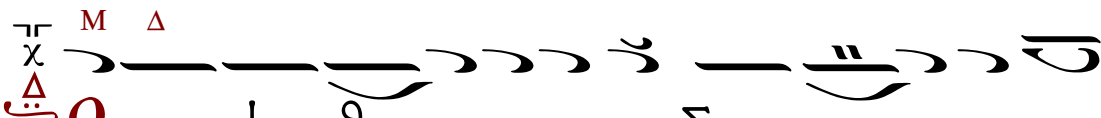
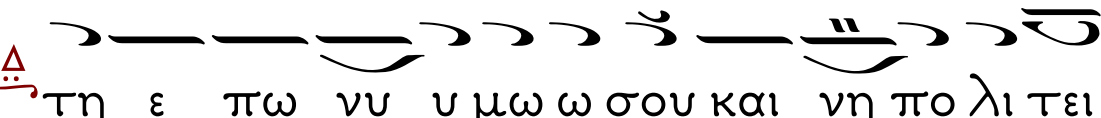
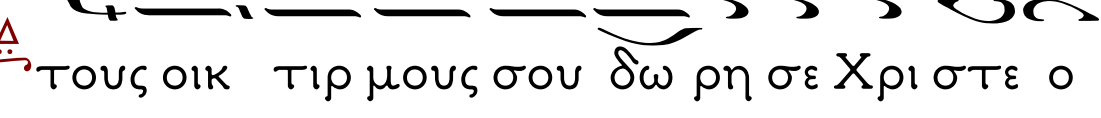
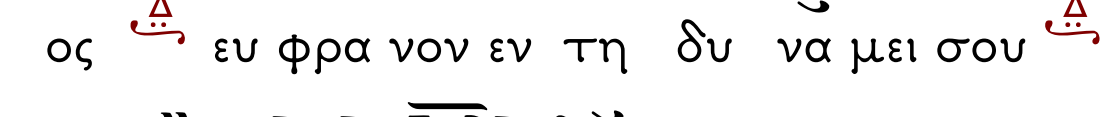
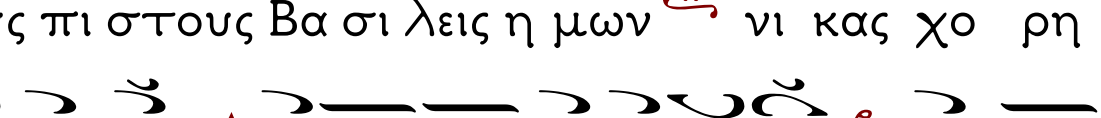
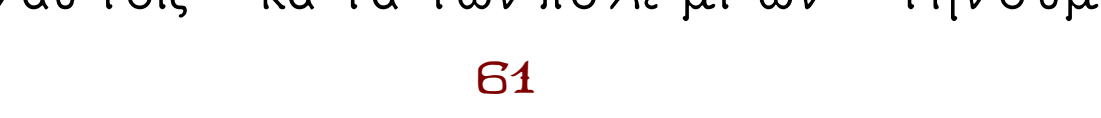
Κοντάκιον. Ἦχος δ'

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ' Δι

 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι

 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει

 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο

 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου

 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη

 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
 ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ Ζ΄, ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **7:12-24**

Ἀδελφοί, εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ εἴ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. Ἠγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἁγιά ἐστιν. Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ Θεός. Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ μὴ ἐκάστω ὡς ἐμέρισεν ὁ Κύριος, ἕκαστον ὡς

κέκληκεν ὁ Θεός, οὕτως περιπατεῖτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω. ἐν ἀκροβυστία κέκληταί τις; μὴ περιτεμνέσθω. Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἧ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. Δοῦλος ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ. Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.

Ἀλληλούϊα **Ἦχος πλ. δ΄**

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. **Ὡ**μοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Δ μη η η η ην

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οιοι οιοι Κυ ρι ε Ἐτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Δ α α μην

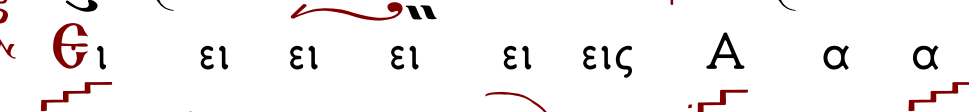
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

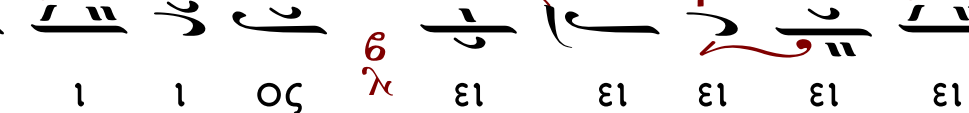
ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Π **Ε**ι εις Α γι ος **Α**ι ει εις Κυ υ ρι
 ι ος **Ι** η σους Χρι στος **Χ**ις δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην **Α**

Ἰχθὺς ἡ τοῦ

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λη Πα

Χ^πρι^πστε ε^πτο φ^πως το^π α^π λη^π θι^π νον^π το^π
 φω^π τι^π ζον^π και^π α^π γι^π α^π α^π α^π α^π α^π α^π ζο^π
 ον^π παν^π τα^π α^π αν^π θρω^π ω^π πον^π ερ^π χο^π ο^π ο^π ο^π με^π
 νον^π ει^π εις^π το^π ον^π κο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π
 σμον^π ση^π μει^π ω^π θη^π η^π τω^π ω^π ε^π εφ^π η^π η^π
 μα^π ας^π το^π φω^π ω^π ως^π του^π ου^π προ^π ο^π σω^π ω^π ω^π
 που^π ου^π ου^π σου^π ι^π να^π εν^π αυ^π τω^π ο^π ψω^π
 ω^π με^π ε^π θα^π φως^π το^π ο^π α^π προ^π ο^π ο^π ο^π
 ο^π σι^π ι^π τον^π και^π κα^π τε^π ευ^π θυ^π υ^π υ^π υ^π
 νο^π ον^π τα^π δι^π α^π βη^π η^π μα^π τα^π α^π η^π

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
 ω ων ε εν το ο ο λωω ω ων σου ^π ⁹ πρε
 σβει ει αις της πα να χραν του ου ου σου
 ου Μη η ητρος ^π ^χ ⁹ και πα αν τωων σου ου
 των Α γι ω ω να μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 4̣ Πα̇

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α

Σπῖχος. Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
 λη σα ε γω δε ε ταπεινω θην σφοδρα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου ου^π ου ι ι ι ι α

α α α^π

Σπ^πχος. ^ΠΤι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω^Δ πε ρι πα αν των^π ων αν τα πε δω κε

μει^π

^ΠΠο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου ου^π ου ι ι ι ι α

α α α^π

Σπ^πχος. ^ΠΤας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου αυτου

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε σο ο ο ο

μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπῆχος.

Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ε

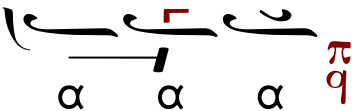
γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

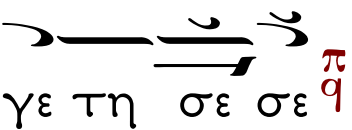

 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

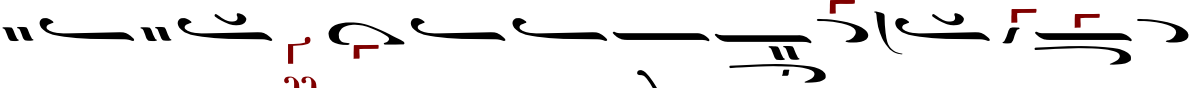
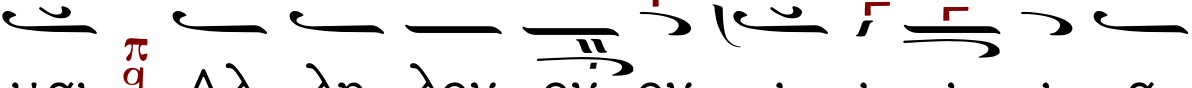
 μαι ^π₉ Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α

 α α α ^π₉

Σπύχος.

^π₉ **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ^π₉ ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε ^π₉

^π₉ **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π₉ Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α

α α α ^π9

Σπῖχος.

^π9 Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^π9 και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^π9

Π

^π9 Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π9 και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π9 ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π9 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π9

Σπῖχος.

^π9 Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^π9 εν χω ρα ζωων των ^π9

Π
^π₉ Π ο τη ρι ι ο ν σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Σπῖχος.
^π₉ **Θ** οι θυ σω ^π₉ θυ σι ι ι αν αι νε
 σε ως ^π₉ και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα
 λε σο μαι ^π₉

Π
^π₉ Π ο τη ρι ι ο ν σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π

Σπῖχος.

τα^πς ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω^π ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του^π εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου^π εν
με^π ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π

Π

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι^π και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μα^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
βομεν Πνευμα επουραανιον ευρομεν
πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνοῦντες αὐτὴν γαρ
ἡ ἡμας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

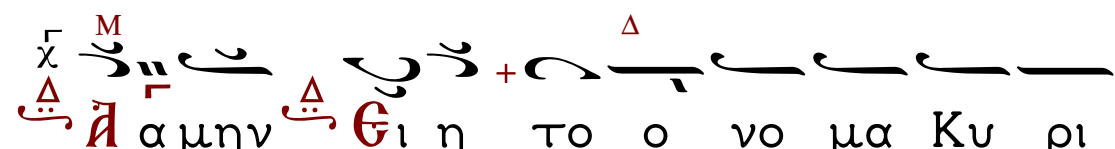
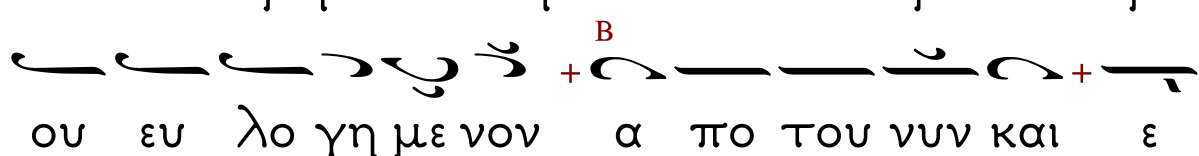
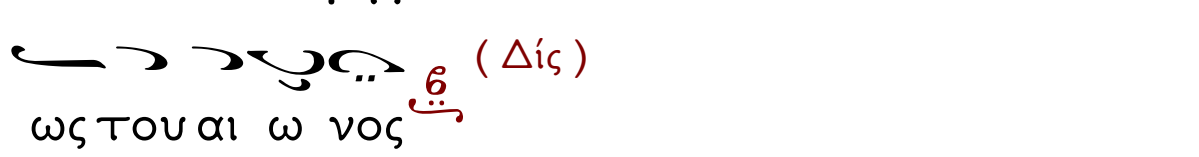
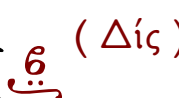
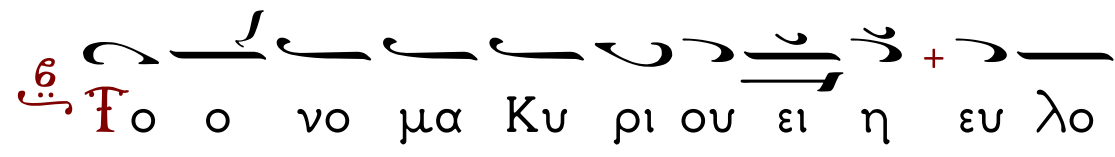
Ἦχος Δι Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
φεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
ωνων

Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

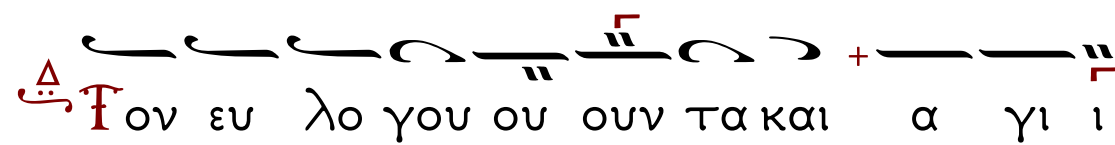
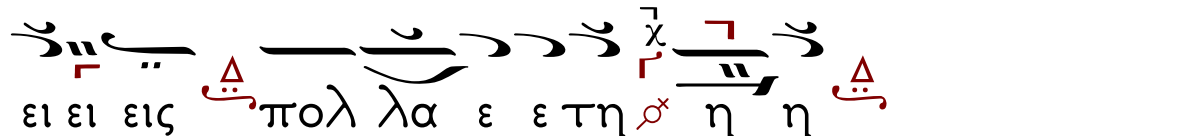
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 Αμην **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Π Ζ Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

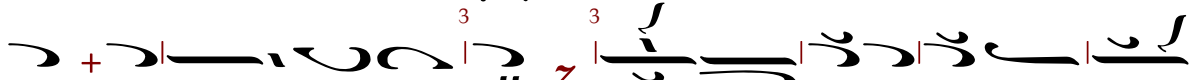
Ἦχος Βαρύς ᾠδὴ Ζω

Ὡς ἡ κα τα α πι στε ευ σης με ἤ αν
θρω πι νη προ ο στα σι α ἤ Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου ἤ θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με ἤ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι ἤ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα ἤ σκε πην ου κε εκ τη μαι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ἤ
παν το θεν πο λε μου ου με νος ἤ και πα ρα

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

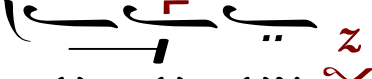

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.